

i Kultur, at de er i Stand til at skrive Navnet paa den Kandidat, de ønsker valgt, og bogstavere det rigtigt. Men jeg indser ikke, med hvad Ret man egentlig skulde kunne afvise det Krav, at man til Repræsentant kan vælge den Mand, man helst ønsker valgt.

Endelig vil jeg gøre mig til Talsmand for en Tanke, som man har bedt mig om at fremføre her. Det er den, at de Mennesker, der paa Grund af lovligt Forfald ikke paa Valgdagen kan være til Stede paa Valgstedet, maa faa en lignende Ret som den, Søfolk, der paa Valgdagen opholder sig i Udlandet, har til ad anden Vej at komme til at afgive deres Stemme.

Indenrigsministeren (Kragh): Behandlingen af denne Sag har jo givet Anledning til, at adskilligt af det, som nu og da rører sig i særlig dertil indrettede Presseorganer overfor Rigsdagen, har givet Genlyd her i Salen. Jeg skal ikke komme i nogen synderlig Grad ind paa disse Spørgsmaal, idet det foreliggende Lovforslag i Virkeligheden slet ikke paakalder Betragtninger af den Art, som her har været fremme. Lovforslaget er ganske simpelt Udtryk for dette simple, at i en Tid, hvor Nødvendigheden af at begrænse sine Udgifter under alle Former er saa fremtrædende, som Tilfældet er paa nærværende Tid, kan Nedsættelseskravet ikke gaa udenom Rigsdagen. Det har ogsaa Ærinde til den, og Rigsdagsmænd maa vise deres Forstaaelse af den Vej, som fører til Lettelse af Tidens Vanskeligheder, ved ogsaa at mindske den Byrde, som selve Rigsdagsarbejdet paalægger Statskassen, gennem en Nedsættelse af Diæterne. Men ganske vist, hermed er naturligvis paa ingen Maade givet Tilslutning til den Kritik, som Rigsdagen møder i visse Skrifter, som udgiver sig for at tjene det brede Folks Interesser og først og fremmest Skatteydernes. Paastanden om, at Rigsdagsmedlemmerne er Folk, som nyder et særligt økonomisk Velleved paa Grund af de Diæter, der ydes dem, er ikke en Paastand, som der er nogen som helst Anledning til i Alvor at beskæftige sig med, og lige saa lidt er der nogen Anledning til i Alvor at beskæftige sig med en Opgørelse af det Arbejde, som Rigsdagsgerningen medfører, ved at foretage en Undersøgelse af, hvor stort Antal af Medlemmer der under denne eller hin Sags Behandling er til Stede her i Tinget. Det er en ganske overfladisk Betragtning at bedømme Rigsarbejdet derefter. Jeg kender Rigsdagsmænd, som udfører et

ganske overordentlig stort og betydningsfuldt og værdifuldt Arbejde, men som ikke sjældent glimrer ved deres Fraværelse her i Salen, og efterhaanden som det ærede Medlem, der talte for det konservative Folkeparti (Ole Bjørn Kraft), kommer ind i Rigsdagsarbejdet — og det ved vi alle sammen, at det kræver Opnaaelse af en vis Anciennitet, man arbejder sig lidt efter lidt ind i det —, vil det ærede Medlem ogsaa komme til at forstaa, at den Gerning, her skal øves, bestemmes ikke udelukkende ved, om man sidder paa denne eller hin Plads i Salen og hører paa dette eller hint Foredrag eller ikke gør det. Men hermed er paa den anden Side ikke sagt, at Rigsdagsmedlemmerne ikke, naar Rigsdagens Arbejde i Udvalg eller andetsteds ikke lægger Beslag paa dem, bør befitte sig paa — det gælder i alt Fald for mange Medlemmer — at huske i højere Grad, end Tilfældet tidt er, at ogsaa Salens Arbejde kalder paa dem. Men man kan ikke saaledes som ærede Tilhørere, der tilfældig kommer her op en Dag, slutte fra Talstyrken her i Salen til den Alvor, hvormed Rigsdagen tager sine Opgaver, og jeg synes, at det er nødvendigt paa Baggrund af den Tale, som det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft holdt, bestemt at henlede Opmærksomheden derpaa.

Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft siger, at vi maa se at begrænse Rigsdagens Udgifter ved at gøre Arbejdsformen mere enkel og Arbejdstempelet, saaledes forstod jeg ham i hvert Tilfælde, mere effektivt. Ja, det er muligt, Rigsdagen bestemmer jo selv sin Arbejdsform, og jeg vil med den største Interesse afvente Bidraget til denne Forenkling, som altsaa maa antages snart at komme fra det ærede Medlem, ligesom jeg jo ogsaa venter, at det veltalende Foredrag, som det ærede Medlem her har holdt om Betydningen af Nedsættelsen af Rigsdagsmændenes Antal — en Tanke, som jo ikke er absolut ny og heller ikke ubetinget uprøvet —, inden lang Tid vil udløse sig i et Forslag fra det ærede Medlems Side. Det ærede Medlem ryster paa Hovedet, det maa vel betyde, at denne Forventning ikke snart vil blive opfyldt, og det forstaaer jeg i og for sig godt, thi alle, der har beskæftiget sig med dette Problem — desværre har jeg ogsaa maattet beskæftige mig med det —, er vistnok blevet klare over, hvor overordentlig vanskeligt det er, og det skulde saamænd heller ikke undre mig saa overordentligt, om maaske endogsaa det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft, naar en Gang i Fremtiden et Forslag om en